

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 noiembrie 2021

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Iurie DIACONU
Ion GUZUN
Victor BOICO

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 aprilie 2021, în cauza penală privindu-i pe

VICOL Dumitru *născut la xx xxxxx xxxx în or. Xxxxxx, Xxxxxxxxx Xxxxx, domiciliat în r-nul Xxxxxx, str. Xxxxxxx xx;*

MIHAILOV Tudor Xxx *născut la xx xxxxxx xxxx în s. Xxxxxx, r-nul Xxxxxx, domiciliat în r-nul Xxxxxxx, str. Xxxxxxx Xxxxxx xx, ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.01.2019 – 30.12.2019;

Instanța de apel: 26.02.2020 – 21.04.2021;

Instanța de recurs: 14.07.2021 – 22.11.2021.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 30 decembrie 2019, Vicol Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 2 ani.

Mihailov Tudor a fost liberat de răspundere penală pentru săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu a atins vârsta la care poate fi tras la răspundere penală, cu încetarea procesului.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin sentință a fost soluționată și soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că **Mihailov Tudor**, se învinuiește că la 04 august 2018, în jurul orelor 15.20, aflându-se pe teritoriul bazinului acvatic din extravilanul mun. Soroca ce aparține ÎI ”Focșa Evghenia”, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind scopul omorului lui XXXXXX XXXXXX din răzbunare pentru că, cu ceva timp înainte comise acțiuni violente în privința lui Matei Anastas prin ținerea lui de mâini și încercarea aplicării loviturilor cu palma și piciorul peste diferite părți ale corpului, acționând cu intenție directă, de comun acord și prin înțelegere prealabilă, cunoscând cu certitudine, că acesta se află în stare de ebrietate alcoolică și nu poate înota, precum și că adâncimea piscinei depășește 5 metri, având vizibilitatea redusă a apei, nebazându-se pe nici un temei care ar putea preîntâmpina producerea impactului ci doar pe hazard, l-au prins pe XXXXXX XXXXXX cu brațele, târându-l spre marginea bazinului pentru a-l arunca în apă, deși opunea rezistență, liberându-se din mâinile lor și îndreptându-se cu spatele spre peretele construcției de pe teritoriul adiacent al bazinului acvatic, fiind împrejmuit, cuprins simultan și prin tragerea cu forța spre marginea bazinului, aruncat în apă, urmare a cărui fapt, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201829C0139 din 16.08.2018 a decedat în urma asfixiei mecanice prin înec.

În drept, procurorul a încadrat acțiunile inculpatului Mihailov Tudor în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, ca *omor săvârșit cu bună știință asupra unui minor, de două persoane.*

Vicol Dumitru, se învinuiește că la 04 august 2018, în jurul orelor 15.20, aflându-se pe teritoriul bazinului acvatic din extravilanul mun. Soroca ce aparține ÎI „Focșa Evghenia”, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind scopul omorului lui XXXXXX XXXXXX din răzbunare pentru că, cu ceva timp înainte comise acțiuni violente în privința lui Matei Anastas prin ținerea lui de mâini și încercarea aplicării loviturilor cu palma și piciorul peste diferite părți ale corpului, acționând cu intenție directă, de comun acord și prin înțelegere prealabilă, cunoscând cu certitudine, că acesta se află în stare de ebrietate alcoolică și nu poate înota, precum și că adâncimea piscinei depășește 5 metri, având vizibilitatea redusă a apei, nebazându-se pe nici un temei care ar putea preîntâmpina producerea impactului ci doar pe hazard, l-au prins pe XXXXXX XXXXXX cu brațele, târându-l spre marginea bazinului pentru a-l arunca în apă, deși opunea rezistență, liberându-se din mâinile lor și îndreptându-se cu spatele spre peretele construcției de pe teritoriul adiacent al bazinului acvatic,

fiind împrejmuit, cuprins simultan și prin tragerea cu forța spre marginea bazinului, aruncat în apă, urmare a cărui fapt, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201829C0139 din 16.08.2018 a decedat în urma asfixiei mecanice prin înec.

În drept, procurorul a încadrat acțiunile inculpatului Vicol Dumitru în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, ca *omor săvârșit cu bună știință asupra unui minor, de două persoane*.

Prima instanță a conchis asupra altei calificări a faptei comise de Mihailov Tudor și Vicol Dumitru, ce se subscrie art. 149 alin. (1) Cod penal, ca lipsirea de viață din imprudență.

Astfel, instanța de fond a constatat că, *inculpații nu și-au dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale de îmbrâncire a lui Xxxxxx Xxxxxx în apă, nu au prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor lor prejudiciabile, că Xxxxxx Xxxxxx putea să se înece pe motiv că înota rău, deși trebuiau și puteau să le prevadă*.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apel de către *Procurorul în Procuratura r-nului Soroca, Alexandru Cebanciuc*, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, la câte 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea apelului, a invocat că, instanța de fond a reîncadrat eronat acțiunile inculpaților de la art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal la art. 149 alin. (1) Cod penal, în lipsa unei aprecieri obiective a probatoriului administrat la caz, ce confirmă intenția directă cu care au acționat inculpații, aruncându-l pe Xxxxxx Xxxxxx în apa bazinului, prevăzând urmările ce pot surveni și acceptând posibilitatea producerii lor, întrucât cunoșteau cu certitudine starea de ebrietate alcoolică în care se afla victima și incapacitatea lui de a înota.

Totodată, a menționat că, contrar prevederilor art. 227, 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată a respins cerința procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în mărime de 2625 lei din contul inculpaților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 aprilie 2021, apelul procurorului a fost admis, din alte motive decât cele invocate, casată parțial sentința inclusiv din oficiu, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Vicol Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Procesul penal în privința lui Mihailov Tudor pe art. 149 alin. (1) Cod

penal, a fost încetat, cu liberarea lui de răspundere penală, pe motiv că nu a atins vârsta tragerii la răspundere penală prevăzută de art. 21 alin. (1) Cod penal.

De la Vicol Dumitru s-a încasat în beneficiul statului suma de 2625 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că pentru înlăturarea erorii admise în conținutul sentinței, în care se regăsește doar descrierea faptei imputate inculpaților prin actul de sesizare a instanței, dar nu și fapta constatată ca fiind dovedită, cercetând suplimentar probatoriul administrat la caz, urmează a fi preluată concluzia instanței referitor la încadrarea acțiunilor inculpatului Vicol Dumitru la art. 149 alin. (1) Cod penal, cu liberarea lui Tudor Mihailov de răspundere penală pe acest articol deoarece nu a atins vârsta prevăzută la art. 21 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal a statuat că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată prin probele cercetate în ședința de judecată și anume:

- *declarațiile inculpatului Vicol Dumitru*, care a confirmat relațiile de prietenie cu defunctul Xxxxxx Xxxxxx, cu care în ziua de 04.08.2018 și împreună cu Prodan Adrian, Matei Anastas și Mihailov Tudor se afla în preajma bazinului din extravilanul mun. Soroca, unde sărbătoreau ziua de naștere a ultimului, întrebuițând băuturi alcoolice, ne având careva conflicte și ne manifestând intenția sau scopul de a-l lipsi pe victimă de viață, hârjonindu-se cu Tudor Mihailov și Xxxxxx Xxxxxx pe care-l apucase din spate, accidental prăvălindu-se cu toții în apa verzuie și netransparentă a bazinului, a cărui adâncime reală nu o cunoștea și la suprafața cărui el primul a ieșit, nevăzându-i pe ceilalți doi, motiv pentru care chemase în ajutor, scufundându-se din nou pentru a-i găsi, de unde l-a scos pe Xxxxxx Xxxxxx, încercând să-i acorde primul ajutor, însă el nu mai răsufla și despre care știa, că cunoaște să înoate, cineva din cei prezenți ridicându-l la suprafață și pe Mihailov Tudor care era fără conștiință, resuscitat și spitalizat (*f.d. 67-71; 214-216, vol. 2*);

- *declarațiile inculpatului Mihailov Tudor*, din care rezultă relațiile durabile de prietenie pe care le-a avut cu Xxxxxx Xxxxxx, pe care într-o perioadă chiar îl găzduia temporar la domiciliul său, pentru că nu se împăca cu familia, iar în ziua de 04.08.2019 plecând cu el, Vicol Dumitru, Prodan Adrian și Matei Anastas la bazinul din extravilanul mun. Soroca, pentru a-și sărbători ziua de naștere, unde au întrebuițat băuturi alcoolice, iar în timp ce se hârjonea cu Vicol Dumitru și Xxxxxx Xxxxxx, accidental au căzut cu toții în apă și potrivit părinților, a fost salvat de la înec, fiind internat în secția de reanimare a spitalului, unde s-a aflat mai mult timp, slab amintindu-și despre cele ce au precedat și urmat. A negat categoric intenția de a-l lipsi pe ultimul de viață, necunoscând, că el nu poate înota și

neavând acest scop (*f.d. 61-63; 217-219, vol. 2*);

- *declarațiile succesorului părții vătămate, Melnic Elena*, care a confirmat relațiile de prietenie a lui Xxxxxx Xxxxx cu Vicol Dumitru, precum și înnoptarea periodică la el, și a declarat că în ziua de 04.08.2018 pe la prânz i-a văzut ducându-se spre bazin, după care în jurul orei 15:30, a fost telefonată de către ofițerul de urmărire penală Cetulean Artiom, ce i-a comunicat despre înecul fiului său la bazinul de la baza de odihnă al ÎI „E. Focșa”, în urma căderii apă în timp ce se juca cu băieții. Din imaginile video ridicate de la fața locului, a văzut, că fiul său, împreună cu Vicol Dumitru și Mihailov Tudor se jucau în preajma bazinului, după care fiind îmbrățișat de ultimul din spate, au căzut cu toți în apă, la suprafață ieșind doar Vicol Dumitru, care a chemat după ajutor și din nou scufundându-se, iar pentru că era stresată, a refuzat vizionarea integrală a secvenței, negând intenția inculpaților de a-i îneca fiul cu care de fapt erau buni prieteni, doar, că trebuiau să prevadă urmările ce puteau surveni pentru că Xxxxx nu cunoștea să înoate (*f.d. 208-212, vol. 1; 210-211, vol. 2*);

- *declarațiile martorului Matei Anastas* care a negat un pretins conflict pe care l-ar fi avut cu victima, relatând, că în ziua de 04.08.2018 pe la orele 11:00, împreună cu prietenii săi Xxxxxx Xxxxxx, Vicol Dumitru și Mihailov Tudor s-au întâlnit la gara de autobuze, procurând din magazin trei sticle de bere cu care au plecat la bazin, pentru a sărbători ziua de naștere a celui din urmă, unde, consumând alcoolul, hotărî să se scalde, jucându-se și hârjonindu-se reciproc pe marginea bazinului, precum și sărind de la înălțime în apă, văzând la o distanță de aproximativ 2-3 metri, că în timp ce Mihailov Tudor stătea aplecat, Xxxxxx Xxxxxx l-a îmbrățișat de la spate de abdomen, căzând împreună cu el și Vicol Dumitru în apa bazinului ce era netransparentă, la suprafață ieșind doar Vicol Dumitru, ce-l chemase pe Prodan Andrian în ajutor, în apă sărind mai multe persoane, una din care l-a ridicat la suprafață pe Mihailov Tudor, iar Xxxxxx Xxxxxx a fost ridicat de către Vicol Dumitru (*f.d. 224-228, vol. 1; 155-157, vol. 2*);

- *declarațiile martorului Prodan Adrian* care a confirmat, că în ziua de 04.08.2018 se afla împreună cu Mihailov Tudor, Xxxxxx Xxxxxx, Vicol Dumitru și Matei Anastas la bazinul de la baza de odihnă „Volna”, stând la masă, în timp ce ceilalți se jucau prin preajma apei, îmbrâncindu-se reciproc, pe la orele 16:00 Vicol Dumitru comunicându-i, că Mihailov Tudor și Xxxxxx Xxxxxx au căzut în apa bazinului, neieșind la suprafață, fapt pentru care împreună cu alte persoane ce se aflau la fața locului sări în apă să-i salveze, după mai multe încercări fiind găsit Mihailov Tudor, după care și Xxxxxx Xxxxxx, care nu răsufă, fiind chemată ambulanța, la sosirea cărei s-a constatat decesul celui din urmă, transportându-l pe T. Mihailov la spital, aflând de la Vicol Dumitru, că în apa bazinului toți trei au căzut din joacă, fapt de care s-a convins în cadrul vizionării secvențelor video (*f.d.*

18-24, vol. 1; 158-159, vol. 2);

- *declarațiile martorului Revenco Anastasia*, care a declarat că în ziua de 04.08.2018 împreună cu familia se odihnea la baza de odihnă „Volna”, stând la masa din preajma bazinului unde mai mulți băieți se jucau, nu a auzit careva ceartă sau conflicte între ei. Nu a văzut momentul căderii celor trei în apa tulbure și netransparentă a bazinului, auzind doar strigătele unui băiat de chemare în ajutorul a doi tineri ce se îneacă, la care au intervenit mai multe persoane care au sărit în apă pentru că nu era salvator, din apă fiind scos unul din băieți, căruia i s-a acordat primul ajutor, după care Vicol Dumitru l-a scos și pe al doilea din apă ce era deja decedat, proprietarul bazinului Focșa Igor nu a întreprins careva măsuri de salvare (f.d. 219-222 vol. 1; 154, vol. 2);

- *declarațiile martorului Revenco Valentin*, care a dat declarații analogice cu martorul Revenco Anastasia (f.d. 215-217, vol. 1 54A, vol. 2);

- *declarațiile martorului Focșa Igor* care a declarat, că în ziua de 04.08.2018 la bazinul din baza de odihnă ”Volna” al cărui administrator este soția sa, se odihneau mai multe persoane, printre care 3-4 tineri ce sărbătoreau ziua de naștere a unuia din ei, în compania căror era și Xxxxxx Xxxxx, care manifesta un comportament puțin mai agresiv, alergând în jurul bazinului și îmbrâncindu-i pe ceilalți băieții, fapt pentru care i-a făcut observație, interzicându-i să alerge și alungându-l de pe teritoriul bazinului, însă el a sărit gardul și a revenit din nou la bazin, aflând ulterior de la Vicol Dumitru, că doi băieți s-au înecat lângă platforma pentru săritură în apă, apropiindu-se, a văzut mai multe persoane ce sări în ajutor, chemându-l și pe salvator, după ceva timp din apă fiind scos Mihailov Tudor cărui soția sa i-a acordat primul ajutor medical, după care fusese găsit și cel de-al doilea băiat ce era deja decedat, ambulanța transportându-l pe Mihailov Tudor la spital și constatând decesul lui Xxxxxx Xxxxx, din înregistrările video a camerelor de luat vederi, fiind clar comportamentul agresiv manifestat de el față de Mihailov Tudor, deși la intrare pe teritoriul bazinului le-au fost explicate regulile de comportament (f.d. 10-16; 187188, vol. 2);

- *declarațiile martorului Focșa Evghenia*, care în calitate de administrator al bazinului a relatat, că la 04.08.2018 în timp ce mai multe persoane se odihneau lângă bazin, a fost anunțată, că din apă a fost scos un tânăr căruia i s-a făcut rău, acordându-i ajutor medical și auzind, că în bazin mai este o persoană, pe care încercau să o găsească, fiind scos fără cunoștință, ambulanța constatându-i decesul și transportându-l pe primul la spital. Nu a văzut momentul căderii acestora în apa bazinului, a cărui adâncime e de 6 metri, având o transparență de 2, 5 metri. Nu cunoaște unde se afla salvatorul Caraman Aurel la acel moment (f.d. 5-8; 185-185, vol. 2);

- *declarațiile reprezentantului legal al inculpatului minor, Vicol Maria*, a declarat că Vicol Dumitru este nepotul ei, fiind un băiat ascultător și rămânând

foarte stresat după producerea incidentului (f.d. 72; 212, vol. 2);

- *declarațiile martorului Prodan Angela mama inculpatului T. Mihailov, care a negat vinovăția fiului său în cele întâmplate, invocând lipsa motivului și scopului de a-l lipsi pe Xxxxxx Xxxxx de viață cu care se afla în relații durabile de prietenie și temporar adăpostindu-l, urmare a impactului produs și el suferind fizic, deoarece era cât pe ce să se înece, doar că a avut norocul să fie găsit mai repede și resuscitat, aflându-se într-o stare critică și spitalizat în reanimare (f.d. 64-66, vol. 2);*

- *comunicarea din 04.08.2018 a lui Foșca Igor către UG al IP Soroca despre incidentul de la bazin, în care doi tineri lovindu-se cu capul în timp ce săreau în apă, s-au dus la fund (f.d. 14, vol. 1);*

- *p/v de autosesizare prin care s-a constatat, că la 04.08.2018, în jurul orelor 15:22, pe teritoriul bazinului de la baza de odihnă „Volna”, ce-i aparține lui Focșă Igor, trei persoane în rezultatul îmbrâncelii, au căzut în apă, adâncimea căruia este de 5,40 metri, unul dintre care a ieșit la suprafață, iar altele două s-au înecat, fiind găsite și scoase din apă, cu acordarea ajutorului primar, în urma căruia și-a revenit doar Mihailov Tudor, iar Xxxxxx Xxxxxx, decedase ca urmare a înecului (f.d. 13, vol. 1);*

- *certificatului medical nr. 134 prin care s-a constatat decesul lui Xxxxxx Xxxxxx (f.d. 21, vol. 1);*

- *cererea depusă la IP Soroca de către E. Melnic privind tragerea la răspunderea penală a lui Focșă Igor, în bazinul căruia i s-a înecat feciorul, nefiind întreprinse măsuri de salvare (f.d. 20, vol. 1);*

- *ordonanța din 11.09.2018 prin care Melnic E. a fost recunoscută în calitate de succesori al părții vătămate (f.d. 57-58, vol. 1);*

- *pe parcursul cercetărilor la fața locului din 04.08.2018, a fost ridicat un disc DVD cu înregistrările din 04.08.2018 a înecului lui Xxxxxx Xxxxxx (f.d. 22-28, vol. 1);*

- *ordonanța din 04.08.2018 de recunoaștere în calitate de corp delict și anexat la materialele cauzei penale (f. d. 29, vol. 1), fiind supus vizionării în instanța de apel la solicitarea părții acuzării, s-a confirmat hârjoneala inculpaților pe marginea bazinului, cu îmbrățișarea lui Xxxxxx Xxxxxx de abdomen și căderea în apă, la suprafață ieșind doar Vicol Dumitru, cerând ajutorul celor prezenți în găsierea celorlalți doi, scufundându-se de mai multe ori în apa cu transparență redusă, ulterior fiind scoși ceilalți doi (f.d. 30-32, vol. 1);*

- *raportul de expertiză judiciară nr. 201829C0139 din 16.08.2018, potrivit cărui moartea lui Xxxxxx Xxxxxx a survenit în rezultatul asfixiei mecanice prin înece, ce se confirmă prin depistarea la examinarea medico-legală a cadavrului a semnelor morfologice specifice ale înecului (spumă perlată, densă în căile respiratorii (semnul Krușevski), emfiziem pulmonar hidro-aeric, peteșii sub*

pleurale (petele RasskazovLukomski-Paltauf), cât și semnelor generale asfixice (hemoragii în conjunctiva palpebrală, sânge fluif roș-închis în cavitățile cordului și în lumenul vaselor mari, venecogestia pronunțată și neuniformă a organelor interne). La examinarea medico legală a cadavrului s-a depistat echimoză pe cap frontal-parietal pe dreapta cu hemoragii în țesuturile moi adiacente care a fost produsă cu puțin timp înainte de deces sau în momentul survenirii acestuia prin acțiunea traumatică cu un obiect contondent sau cu lovirea de acesta, nu a influențat asupra survenirii morții, calificându-se ca vătămare corporală neînsemnată. La cercetarea toxico-chimică în sângele cadavrului lui Xxxxxx Xxxxxx s-a depistat 1,18 g/l alcool etilic, ceea ce la persoanele vii, corespunde unei ebrietăți alcoolice ușoare (f.d. 44-46, vol. 1);

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 201818D0058 din 20.08.2018*, potrivit cărui la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate la Mihailov Tudor, careva leziuni corporale nu s-au depistat, edemul cerebral, amnezie retrogradă urmări a înecului cu lichid, probabil în timpul și circumstanțele indicate (f.d. 48-49, vol. 1).

În urma cercetării suplimentare a probatoriului administrat pe caz, Colegiul penal a constatat ca fiind dovedită vinovăția lui Vicol Dumitru în aceea, că la 04 august 2018, în jurul orelor 15:20, aflându-se împreună cu Tudor Mihailov și Xxxxxx Xxxxxx pe teritoriul bazinului acvatic din extravilanul mun. Soroca ce-i aparține ÎI „Focșa Evghenia”, fiind cu toții în stare de ebrietate alcoolică, urmare a întrebuințării băuturilor alcoolice, cunoscând despre adâncimea bazinului cu vizibilitatea redusă a apei și că cel din urmă înoată rău, acționând din imprudență exprimată prin neglijență în care nu a prevăzut posibilitatea producerii morții, deși trebuia și putea să o prevadă, încălcând regulile de precauție, manifestând hazard și neatenție, l-au prins pe Xxxxxx Xxxxxx cu brațele din spate de abdomen, cuprinzându-l și simultan căzând cu el apă, urmare a cărui fapt, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201829C0139 din 16.08.2018 acesta a decedat în urma asfixiei mecanice prin înec, acțiuni ce se încadrează la art. 149 alin. (1) Cod penal cu calificativele, *lipsirea de viață din imprudență*.

În același context, Colegiul a constatat ca fiind dovedită comiterea de către Tudor Mihailov a faptei prejudiciabile, ce a avut loc în ziua de 04 august 2018, în jurul orelor 15:20, când se afla împreună cu Dumitru Vicol și Xxxxxx Xxxxxx pe teritoriul bazinului acvatic din extravilanul mun. Soroca ce-i aparține ÎI „Focșa Evghenia”, fiind cu toții în stare de ebrietate alcoolică, urmare a întrebuințării băuturilor alcoolice, cunoscând despre adâncimea bazinului cu vizibilitatea redusă a apei și că cel din urmă înoată rău, acționând din imprudență exprimată prin neglijență în care nu a prevăzut posibilitatea producerii morții, deși trebuia și putea să o prevadă, încălcând regulile de precauție, prin hazard și neatenție, l-au prins pe Xxxxxx Xxxxxx cu brațele din spate de abdomen, cuprinzându-l și simultan

căzând cu el apă, urmare a cărui fapt, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201829C0139 din 16.08.2018 acesta a decedat în urma asfixiei mecanice prin înec, liberându-l de răspunderea penală pe art. 149 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu a atins vârsta de tragere la răspunderea penală prevăzută la art. 21 alin. (1) Cod penal, cu încetarea în privința lui pe acest temei a procesului penal în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

În susținerea acestor concluzii, reieșind din aspectele factice a cauzei și comportamentul manifestat de inculpați îndată după producerea faptei, Colegiul în respingerea apelului declarat de procuror, a reiterat lipsa datelor obiective ce ar dovedi intenția și scopul comiterii de către ei a omorului calificat, prevăzut la art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, în situația în care nici una din probele administrate mai sus, nu confirmă aceste împrejurări.

Dimpotrivă, în opinia Colegiului preluată de la instanța de fond, probele administrate în cauză, fac dovada lipșirii lui XXXXXX XXXXXX de viață din imprudență, exprimată prin neglijență și conduită greșită într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei, în lipsa oricăror acte de violență, ce distinct caracterizează latura obiectivă a componenței omorului intenționat, care se exprimă printr-o conduită violentă, reprezentând o formă de manifestare a făptuitorului care a luat hotărârea de a suprima viața unei persoane și se folosește de mijloace apte să realizeze acest scop.

În sensul vizat, Colegiul penal, citând prevederile art. 18 alin. (1) Cod penal, a conchis că, în speța dedusă judecății, este evidentă lipsirea lui XXXXXX XXXXXX de viață din imprudență, întrucât jucându-se cu el pe marginea bazinului și îmbrâncindu-se reciproc din hazard, inculpații nu și-au dat seama, că prin acțiunile lor, urmate de căderea accelerată a tustrei în apă la adâncime mare cu vizibilitatea redusă, ar putea surveni decesul victimei ca urmare a asfixiei mecanice prin înec, pentru, că înota rău, deși trebuiau și puteau să prevadă aceste împrejurări.

Instanța de apel și-a întemeiat concluzia respectivă pe declarațiile martorilor Prodan Adrian, Matei Anastas, Revenco Valentina și Revenco Anastasia, care au negat existența a careva situații conflictuale dintre XXXXXX XXXXXX, Mihailov Tudor și Vicol Dumitru, susținută de procuror în învinuirea adusă, ca intenție și scop de omor, ci dimpotrivă manifestarea de către ei a unui comportament amical, jucându-se și glumind în jurul bazinului, cu sărituri în apă, din secvența video desprinzându-se momentul în care toți trei aflându-se la marginea bazinului, îmbrățișându-se reciproc și târându-se unul pe celălalt, accelerat au căzut în apă, la suprafață ieșind doar Vicol Dumitru, care văzând, că ceilalți doi au rămas sub apă, imediat a chemat în ajutor, scufundându-se de mai multe ori și ridicând victima la suprafață, Mihailov Tudor fiind scos din apă de către altă persoană, resuscitat și salvat de la înec.

În speță, Colegiul a statuat că, tocmai aceste împrejurări, în care se exclude existența unui conflict inițial dintre Xxxxx Xxxxxx și Matei Anastas, ca pretins motiv al comiterii omorului, precum și lipsa oricăror acțiuni violente din partea făptuitorilor, ca element al laturii lui obiective, ci dimpotrivă se observă relațiile de prietenie în care se aflau inculpații cu defunctul, vârsta lor minoră, comportamentul manifestat de ei pe marginea bazinului, în special al victimei, care încerca să-i arunce în apă, fapt confirmat de cei audiați. Astfel, a fost demonstrată îmbrânceala reciprocă a lui Vicol Dumitru, Mihailov Tudor și Xxxxxx Xxxxxx, cât și nemijlocita cădere concomitentă a acestora în apă, din care a reușit să iasă singur doar Vicol Dumitru, care imediat a întreprins măsuri de salvare a celorlalți doi, cu acordarea primului ajutor, însă a supraviețuit doar T. Mihailov.

În baza circumstanțelor constatate supra, instanța de apel a conchis în privința lipsei elementelor infracțiunii, imputate prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal și prezența celor de la componența art. 149 alin. (1) Cod penal – lipsirea de viață din imprudență, urmările tragice survenind ca urmare a unei conduite greșite și copilărești, mai cu seamă că în ziua incidentului și cel de-al doilea inculpat Mihailov Tudor era cât pe ce să-și piardă viața, fiind spitalizat în secția reanimare, manifestând potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 201818D0058 din 20.08.2018, edem cerebral, amnezie retrogradă urmări a înecului cu lichid, probabil în timpul și circumstanțele indicate (*f.d. 48-49, vol. 1*).

Neconfirmarea obiectivă a pretensei intenții și scop de omor, rezultă și din depozițiile succesorului legal a părții vătămate Melnic Elena, ce a confirmat relațiile durabile de prietenie dintre feciorul său și inculpați, el adeseori înnoptând la Mihailov Tudor și petrecând cu ei timpul liber, inclusiv și în ziua cu pricina, în care îi văzu plecând la bazin, motiv pentru care nu crede, că ei ar fi avut intenția să-l omoare.

La fel, instanța de apel a statuat că, inculpații deși cunoșteau, că bazinul are o adâncime de la mic la mare, nu puteau cunoaște cea reală, datorită netransparenței apei și nu au prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile în situația în care știau că victima chiar dacă rău dar totuși înoată, deși în circumstanțele cauzei trebuiau și puteau să prevadă, nesupunându-se pe sine și pe victimă riscului, ca urmare a unei neglijențe ușuratică.

Colegiul penal a notat că, la examinarea medico legală a cadavrului s-a depistat echimoză pe cap frontal-parietal pe dreapta cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, care potrivit expertului medico-legist a fost produsă cu puțin timp înainte de deces sau în momentul survenirii acestuia prin acțiunea traumatică cu un obiect contondent sau cu lovirea de acesta, neinfluențând asupra survenirii morții și calificându-se ca vătămare corporală neînsemnată, însă nici una din probele supra citate nu indică la faptul, că această leziune ar fi fost produsă, urmare a acțiunilor violente a inculpaților, indicate de procuror în actul de învinuire.

Prin urmare, Colegiul a respins argumentul procurorului apelant precum, că victima a fost aruncată prin acte violente (ținere de mâini și tragerea de picioare) în bazin de către inculpați, în vederea lipșirii lui intenționate de viață, or după cum s-a arătat mai sus, aceștia au căzut concomitent și simultan în apă, ținându-se reciproc, ceea ce exclude respectiva versiune, mai cu seamă în situația unei lipse totale a motivului de comitere a omorului și datelor obiective ce ar dovedi pretinsa intenție a comiterii lui.

La stabilirea pedepsei în privința inculpatului Vicol Dumitru, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că acesta este la prima abatere de la lege, a săvârșit fapta în stare de ebrietate alcoolică, ca circumstanță agravantă a cauzei, împrejurări ce determină stabilirea pedepsei cu închisoare, doar cu suspendarea ei condiționată pentru perioada de probațiune, acordându-i posibilitatea de ași demonstra corectarea și prevenirea recidivării, în situația în care se caracterizează pozitiv la locul de trai și studii, manifestând un comportament adecvat în societate și regretul sincer de care a dat dovadă pentru urmările survenite.

Totodată, Colegiul a concluzionat asupra necesității liberării lui Tudor Mihailov de răspunderea penală pe art. 149 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu a atins vârsta de tragere la răspundere conform art. 21 alin. (1) Cod penal, la data comiterii faptei prejudiciabile având doar 15 ani, cu încetarea în privința lui în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 3) Cod pr. penală, a procesului penal.

Citând prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, Colegiul a dispus încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2625 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare, doar de la inculpatul Vicol Dumitru, deoarece Mihailov Tudor urmează a fi liberat de răspunderea penală cu încetarea procesului penal pentru, că nu a atins vârsta tragerii la răspundere penală.

Subsidiar, instanța de apel a reținut că, în prezenta cauză, succesorul părții vătămate E. Melnic nu a formulat pretenții de despăgubire materială sau morală, nefiind recunoscută în calitate de parte civilă și neformulând acțiune civilă, în apel refuzând de la încasarea daunei morale, cea materială invocată în sumă de 20 000 lei, nu poate fi admisă din lipsa datelor obiective ce ar confirma acest quantum, chestiuni ce pot însă a fi soluționate în instanța de drept comun, în ordinea procedurii civile.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, care în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită*, solicită casarea hotărârii cu dispunerea rejudecării cauzei în

aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului menționează că:

- instanțele inferioare au reîncadrat eronat acțiunile inculpaților de la art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal la art. 149 alin. (1) Cod penal, în lipsa unei aprecieri obiective a probatoriului administrat la caz, ce confirmă intenția directă cu care au acționat inculpații, aruncându-l pe Xxxxxx Xxxxxx în apa bazinului, prevăzând urmările ce pot surveni și acceptând posibilitatea producerii lor, întrucât cunoșteau cu certitudine starea de ebrietate alcoolică în care se afla victima și incapacitatea lui de a înota;

- instanța de apel, la reîncadrarea acțiunilor inculpaților, a dat prioritate în exclusivitate depozițiilor inculpaților, în detrimentul declarațiilor succesorului părții vătămate Melnic Elena, care a declarat că fiul ei defunct nu putea să înoate deloc;

- instanța de apel, nu a dat apreciere înregistrării video de la locul incidentului, din care din observă comportamentul agresiv al inculpaților în coraport cu victima;

5.1. Pe marginea recursului declarat, referință a depus avocatul Polivenco Victor, care pledează pentru declararea inadmisibilității recursului.

6. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit luând în considerație prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul este depus de acuzatorul de stat și ca temei de drept se invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Cu referire la pretinsa eroare prevăzută la pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală invocată de recurent, ca fiind comisă de instanța de apel, Colegiul lărgit reține că, instanța de apel judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că faptele săvârșite de inculpații Mihailov Tudor și Vicol Dumitru constituie infracțiunea prevăzută de art. 149 alin. (1) Cod penal, dând astfel o încadrare corectă faptelor săvârșite de aceștia.

Astfel, din conținutul hotărârilor instanței de fond și instanței de apel, rezultă că instanțele inferioare corect au constatat că în acțiunile inculpaților Mihailov Tudor și Vicol Dumitru lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal și că instanța de apel corect a casat sentința din oficiu, pe motiv că instanța de fond a omis să constate fapta ca fiind comisă de inculpați și a pronunțat o nouă hotărâre prin care a recalificat acțiunile inculpaților conform prevederilor art. 149 alin. (1) Cod penal, ulterior motivând concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpaților prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, solicitarea recurentului privind casarea hotărârii instanței de apel, neavând suport probatoriu, contravine probelor administrate în cauză.

Cu referire la argumentul procurorului precum că, instanța de apel nu a dat apreciere înregistrării video, din care ar rezulta acțiunile violente ale inculpaților, Colegiul lărgit notează, că instanța de apel a apreciat proba respectivă în

coroborare cu declarațiile martorilor Prodan Adrian, Matei Anastas, Revenco Valentina și Revenco Anastasia, care au negat existența a vreunui conflict între Xxxxxx Xxxxxx, Mihailov Tudor și Vicol Dumitru, susținută de procuror în învinuirea adusă, ca intenție și scop de omor, ci dimpotrivă, constatându-se manifestarea de către ei a unui comportament amical, jucându-se și glumind în jurul bazinului, cu sărituri în apă, din secvența video desprinzându-se momentul în care toți trei aflându-se la marginea bazinului, îmbrățișându-se reciproc și târându-se unul pe celălalt, accelerat au căzut în apă, la suprafață ieșind doar Vicol Dumitru, care văzând, că ceilalți doi au rămas sub apă, imediat a chemat în ajutor, scufundându-se de mai multe ori și ridicând victima la suprafață, Mihailov Tudor fiind scos din apă de către altă persoană, resuscitat și salvat de la înec. Or, însăși din comportamentul inculpatului Vicol Dumitru imediat după căderea în apă, nu rezultă intenția și scopul de omor a lui Xxxxxx Xxxxxx.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, deoarece funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capéan contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare, ceea ce lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Generalizând cele expuse, Colegiul conchide în mod convingător, că acuzarea în susținerea învinuirii nu a îndeplinit cerințele legii vis-a-vis de prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru condamnarea lui Mihailov Tudor și Vicol Dumitru în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, neținând cont de faptul că prima instanță a pronunțat o hotărâre prin care faptele inculpaților au fost recalificate în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, în ședința instanței de apel nu a prezentat probe noi care ar dovedea vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, ca de altfel și recursul declarat fiind unul formal cu invocarea probelor ce doar aparent indică în viziunea sa la vinovăția ultimilor.

Pe cale de consecință, se reține că, depunând apel, acuzatorul nu a întreprins nici o măsură în vederea prezentării de noi probe și circumstanțe susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpaților în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, limitându-se de fiecare dată la aceleași probe și argumente.

Conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Conform prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Cu referire la eroarea prevăzută la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocată de recurent, Colegiul lărgit notează, că potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține că, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală prevede 5 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent în sensul vizat, nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurrate, ca fiind ilegală.

În cazul în care autorul nu argumentează ilegalitatea hotărârii atacate și nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de

pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, din textul recursului ordinar declarat, deși se invocă temeiul de casare a deciziei instanței de apel, că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,*” rezultă doar o critică a modului de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel, probe care în viziunea recurentului confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin (2) lit. e), i) Cod penal, nefiind indicate motive relevante prin care s-ar confirma prezența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, constatându-se lipsa motivării recursului și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și arătarea erorii ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, situația respectivă nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, re reține, că activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune acuzatorul de stat este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care instanțele și-au motivat decizia, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la

care face referință recurentul, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent că, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și ca consecință, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția instanței și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este neîntemeiat, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui *VICOL Dumitru și MIHAILOV Tudor Xxx*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 decembrie 2021.

Președinte:

Nadejda TOMA

Judecători:

Liliana CATAN

Iurie DIACONU

Ion GUZUN

Victor BOICO